

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูกจะถูกทำลาย ดังนั้นลูกไม่จำเป็นต้องรับฟังข่าวของโลกเก่า เพียงจดจำพ่อและมารดา
- คำถาม:** อะไรที่ได้รับการจดจำเกี่ยวกับศรัทธา? อะไรคือสิ่งขับเคลื่อนของผู้ที่ทำตามศรัทธา?
- คำตอบ:** มีการจดจำเกี่ยวกับศรัทธาว่า ไม่ว่าท่านจะป้อนอะไรให้กับฉัน ไม่ว่าท่านจะให้ฉันสวมใส่อะไร ไม่ว่าท่านจะให้ฉันนั่งที่ไหน ฉันจะทำแต่สิ่งนั้น ลูกที่ทำตามศรัทธาจะทำตามทุกคำสั่งของพ่อ พวกเขาจะมีการกระทำที่สูงส่งเสมอ พวกเขาไม่เคยปะปนการกำหนดของจิตใจของเขากับศรัทธา พวกเขาเข้าใจว่าอะไรถูกและอะไรผิด
- เพลง:** โอ้ ผู้อาศัยอยู่ในป่า ชื่อของท่านคือเครื่องคำจุนของชีวิตของฉัน!

โอมชานติ นี่คือเพลงของใคร? เพลงของลูก มีบางเพลงที่พ่ออธิบายให้แก่ลูก แต่ในเพลงนี้ลูกพูดว่า บาบา เวลาที่เราเข้าใจแล้ว โลกไม่รู้ว่าโลกนี้ไม่ถูกต้องอย่างไร และบ่วงพันธะนั้นไม่ถูกต้องอย่างไร ที่นี้ทุกคนไม่มีความสุขและเหตุนี้เองพวกเขาจึงจดจำพระเจ้า ไม่มีเรื่องของการพบปะพระเจ้าในยุคทอง ที่นี้มีความสุขและเหตุนี้เองดวงวิญญาณจึงจดจำพระเจ้า อย่างไรก็ตาม ตามละคร ลูกพบพ่อเมื่อท่านมาด้วยตัวท่านเองเท่านั้น ความเพียรพยายามทั้งหมดที่ทุกคนทำนั้นสูญเปล่าเพราะพวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งเวลาเดียวกัน พวกเขาชี้หนทางที่ผิดเพื่อพบพระเจ้า หากพวกเขาพูดว่าพวกเขาไม่รู้จักพระเจ้าหรือตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของสิ่งสร้างของท่าน นั่นก็จะเป็นการพูดสัจจะ ก่อนหน้านั้นฤๅษีและมุนี ฯลฯ เคยพูดสัจจะ ในเวลานั้นพวกเขาเคยไร้อิทธิฤทธิ์ ในเวลานั้นลูกจะไม่พูดว่าโลกนั้นไม่ถูกต้อง นรก, ตอนปลายของยุคเหล็กกล่าวได้ว่าเป็นโลกที่ไม่ถูกต้อง ในยุคบรรจบพบกันลูกจะพูดว่านี่คือนรกและนั่นคือสวรรค์ ลูกจะไม่เรียกยุคทองแดงว่านรก ในเวลานั้นลูกยังคงมีสติปัญญาที่ไร้ประโยชน์ ในเวลานี้ตาโมประสาธน์ ดังนั้นลูกจะเขียนว่า “สวรรค์” และ “นรก” ในยุคบรรจบพบกัน วันนี้เป็นนรกและในวันพรุ่งนี้จะเป็นสวรรค์ พ่อมาและอธิบายสิ่งนี้ โลกไม่รู้ว่าเวลานี้คือตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก ทุกคนชำระสะสางบัญญัติกรรมของเขาและกลับมาซาโตประธานในเวลาสุดท้าย แล้วพวกเขาต้องผ่านสภาพซาโต ไรโซ และตาโม แม้กระทั่งผู้ที่มิมีบทบาทเพียงหนึ่งชาติหรือสองชาติก็ผ่านสภาพซาโต ไรโซ และตาโม พวกเขามีบทบาทเล็กน้อยเท่านั้น สำหรับสิ่งนี้ต้องมีความเข้าใจอย่างมาก ผู้คนในโลกมีความคิดเห็นมากมาย ไม่ใช่ทุกคนที่จะมีความคิดเห็นเดียวกัน แต่ละคนมีศาสนาของตนเองและมีความคิดของตนเอง อาชีพของพ่อแยกจากอาชีพของทุกดวงวิญญาณ ศาสนาของแต่ละคนแตกต่างกัน และดังนั้นคำอธิบายที่แตกต่างกันจึงจำเป็นสำหรับแต่ละคน ชื่อ รูป แผ่นดิน และระยะเวลาของแต่ละคนนั้นแยกกัน ลูกสามารถมองเห็นว่าคนนั้นคนนี้เป็นของศาสนานั้นศาสนาใด ทุกคนพูดว่าพวกเขาเป็นของศาสนาฮินดู แต่ในศาสนาฮินดูก็มีความหลากหลายมากมายด้วยเช่นกัน บ้างก็อารยะสมาธิ บ้างก็ขันยาสาธี และบ้างก็บราห์มสมาธิ พวกเขาพิจารณาว่าขันยาสาธี ฯลฯ ทั้งหมดเป็นของศาสนาฮินดู แม้ว่าเราเขียนว่าเราเป็นของศาสนา บราห์มินหรือของศาสนาเทพ พวกเขาก็กังวลใส่พวกเราไว้ในช่องของศาสนาฮินดู เพราะพวกเขาไม่มีช่องส่วนย่อยอื่นๆ เมื่อลูกแต่ละคนกรอกแบบฟอร์มส่วนบุคคล ลูกสามารถบอกเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของพวกเขาได้ ผู้ที่เป็นของศาสนาอื่นจะไม่เชื่อในสิ่งเหล่านี้แล้วจึงเป็นสิ่งที่ยากที่จะอธิบายให้กับพวกเขาในเวลาเดียวกัน พวกเขาจะคิดว่าเราก็กังวลย่องศาสนาของเราเอง มีสองภาคที่นี้ ลูกที่อธิบายก็ตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ทุกคนจะเป็นเหมือนกันและเหตุนี้เองพวกเขาจึงเชิญมารดาให้มา บาบาได้อธิบายว่า จดจำพ่อและทำตามศรัทธาของพ่อ ไม่มีเรื่องของแรงบันดาลใจในสิ่งนี้ หากทุกสิ่งเกิดขึ้นด้วยแรงบันดาลใจก็ไม่มีแรงบันดาลใจสำหรับพ่อที่จะต้องมา ชีพบาบาอยู่ที่นี้ ดังนั้นจำเป็นอะไรสำหรับท่านที่จะให้แรงบันดาลใจ? ที่นี้ลูกต้องทำตามหนทางของพ่อ ไม่มีเรื่องของแรงบันดาลใจ ผู้เข้ามานบางคนนำสาสน์มาแต่บางครั้งก็มีหลายสิ่งหลายอย่างปะปนมาในสาสน์นั้นด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ว่าผู้เข้ามาทั้งหมดจะเป็นเหมือนกัน มีการสอดแทรกของมายาอย่างมาก ทุกสิ่งต้องได้รับการตรวจสอบความถูกต้องโดยผู้เข้ามาคนอื่น บางคนพูดว่าบาบาหรือมามาเข้ามาในตัวเธอ แล้วเธอก็ไปเปิดศูนย์อื่นๆของเธอเอง นั่นคือมีอิทธิพลของมายา ประเด็นเหล่านี้จะต้องมีความเข้าใจ ลูกต้องกลับมารู้คิดอย่างมาก เพียงลูกที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้เท่านั้นที่จะสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ ผู้ที่ไม่ทำตามศรัทธาจะไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ มีการจดจำเกี่ยวกับศรัทธาว่า ไม่ว่าท่านจะป้อนอะไรให้กับฉัน ไม่ว่าท่านจะให้ฉันสวมใส่อะไร ไม่ว่าท่านจะให้ฉันนั่งที่ไหน ฉันจะทำสิ่งนั้น บางคนทำตามการกำหนดทิศทางของพ่อและบางคนตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของการกำหนดทิศทางของผู้อื่น หากพวกเขาไม่ได้รับบางสิ่ง หากพวกเขาไม่ชอบบางสิ่ง พวกเขาจะขุ่นมัวไม่พอใจ

อย่างรวดเร็ว ไม่ใช่ว่าลูกทุกคนจะมีค่าในระดับเดียวกัน มีผู้คนที่มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันมากมายในโลกนี้ มีดวงวิญญานบาปมากมายเช่นอัมมิลและผู้ที่ไม่ปราศจากคุณธรรม ลูกต้องอธิบายด้วยเช่นกันว่าเป็นสิ่งที่ผิดที่กล่าวว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน มันคือกิเลสทั้งห้าที่อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า นี่คือโลกที่เป็นเช่นปีศาจ กิเลสทั้งห้าไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง พวกเขาพูดว่ามีการเขียนไว้ในคัมภีร์เช่นนี้ อย่างไรก็ตามคัมภีร์ทั้งหมดถูกเขียนขึ้นมาโดยมนุษย์ ดังนั้นมนุษย์หรือคัมภีร์สูงส่ง? แน่ละ ผู้เดียวที่พูดคัมภีร์เหล่านั้นสูงส่ง นั่นคือมนุษย์ที่เขียนคัมภีร์เหล่านั้น ไวยาสเขียนสิ่งเหล่านั้น แต่เขาคือมนุษย์เช่นกัน พ่อที่ไม่มีตัวตนทั้งที่นี้และอธิบายว่า คัมภีร์ถูกสร้างขึ้นมาในภายหลังถึงสิ่งที่ผู้ก่อตั้งศาสนาที่มากล่าวไว้ ตัวอย่างเช่น คัมภีร์กรันท์ถูกสร้างขึ้นมาจากภายหลังของสิ่งที่กูรูนานักพูดไว้ ดังนั้นชื่อของบุคคลที่พูดสิ่งเหล่านั้นได้รับการประกาศเกียรติคุณ กูรูนานักสรรเสริญผู้เดียวด้วยเช่นกัน พ่อของทั้งหมดคือผู้เดียว พ่อพูดว่าไปและก่อตั้งศาสนา พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่าไม่มีใครที่จะส่งพ่อมา ชีพบาบาเองทั้งที่นี้และอธิบายว่าพวกเขาคือผู้ที่นำเสนอแต่ไม่มีใครที่ส่งพ่อมาที่นี้ พ่อจะไม่ถูกเรียกว่าเป็นผู้นำศาสนา พ่อมาเพื่อให้ความสงบและความสุขแก่ลูก ไม่มีใครบอกพ่อให้มา ตัวพ่อเองคือผู้เป็นนาย มีผู้ที่มีความเชื่อในผู้เป็นนายด้วยเช่นกัน แต่ลูกควรจะถามพวกเขาว่า ถ้าพวกเขาเข้าใจความหมายของคำว่า “ผู้เป็นนาย” แล้ว พ่อคือผู้เป็นนายและเราก็คือลูกของท่าน และดังนั้นเราก็คouldได้รับมรดกอย่างแน่นอน ลูกพูดว่าบาบาของเรา ดังนั้นลูกคือนายของสมบัติของพ่อ เพียงลูกเท่านั้นที่จะพูดว่า “บาบาของฉัน!” หากลูกพูดว่า “บาบาของฉัน” แล้วสมบัติของบาบาก็คือสมบัติของลูกเช่นกัน เราจะพูดอะไรในเวลา? “ชีพบาบาของเรา!” พ่อจะพูดด้วยเช่นกันว่านี่คือลูกของพ่อ ลูกได้รับมรดกจากพ่อ พ่อมีทรัพย์สินสมบัติ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือผู้สร้างสวรรค์ ชาวภารตได้รับทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาจากใคร? จากชีพบาบา พวกเขาเฉลิมฉลองชีพขยันดี หลังจากชีพขยันดี ก็มิกฤษณะขยันดีแล้วก็รามขยันดี แค้นแหละ ไม่มีใครจดจำขยันดีของมามาหรือบาบาหรือของจากัดอัมบา มีชีวะขยันดีแล้วก็ขยันดีของราเดและกฤษณะแล้วก็ของรามและสีดา เมื่อชีพบาบามา อาณาจักรของศุทระจะสามารถถูกทำลายได้ ไม่มีใครเข้าใจความลับเหล่านี้ พ่อทั้งที่นี้และอธิบาย ท่านมาอย่างแน่นอน เหตุใดลูกจึงเรียกหาพ่อ? เพื่อให้มาและก่อตั้งดินแดนของศรีกฤษณะ ลูกรู้ว่าชีพขยันดีต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ชีพบาบากำลังให้ความรู้แก่ลูก ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปกำลังก่อตั้ง ชีพขยันดีคือขยันดีที่ยิ่งใหญ่ที่สุด แล้วก็มืบราห์มา วิษณุ และชางก้า เวลานี้ประชาธิปไตยมาอยู่ในโลกมนุษย์ แล้วลักษมีและนารายณ์เป็นคนหลักของสิ่งสร้าง ดังนั้นชีวะคือแม่และพ่อ แล้วบราห์มาและจากัดอัมบา คือแม่และพ่อด้วยเช่นกัน เรื่องราวเหล่านี้จะต้องเข้าใจและดูดซับ สิ่งแรกลูกต้องอธิบายว่า พ่อ พ่อสูงสุด ดวงวิญญานสูงสุดมาเพื่อให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาสืบสุทธิตี หากท่านอยู่เหนือรูปและนามแล้วจะมีขยันดีของท่านได้อย่างไร? พระเจ้าเรียกว่าเป็นพ่อ ทุกคนมีความเชื่อในพ่อ ดวงวิญญานและดวงวิญญานสูงสุดไม่มีตัวตน ดวงวิญญานได้รับร่างที่มีตัวตน เรื่องราวเหล่านี้จะต้องเข้าใจ สิ่งนี้เป็นเรื่องที่ง่ายมากขึ้นสำหรับผู้ที่ไม่ได้ศึกษาคัมภีร์ใดๆเลย พ่อของดวงวิญญาน พ่อสูงสุด ดวงวิญญานสูงสุดคือผู้ที่ก่อตั้งสวรรค์ มีอาณาจักรในสวรรค์และดังนั้นท่านต้องมาในยุคบรรจบพบกันอย่างแน่นอน ท่านไม่สามารถมาในยุคทอง เพียงยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่ลูกได้รับผลรางวัลของมรดกสำหรับ 21 ชาติเกิด ยุคบรรจบพบกันนี้เป็นของ บราห์มิน บราห์มินคือจุก แล้วก็มียุคของเหล่าเทพ แต่ละยุคมี 1,250 ปี สามศาสนาได้รับการก่อตั้งในเวลา บราห์มิน เทพ และนักรบ เพราะไม่มีศาสนาอื่นเลยเป็นเวลาครั้งวงจร ผู้ที่เป็นของสุริยะวงศ์และจันทร์ทรวงศ์มีค่าควรแก่ได้รับการกราบไหว้บูชาและแล้วพวกเขาก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา มีบราห์มินประเภทเหล่านั้นมากมาย ในเวลานี้ลูกกำลังทำการกระทำที่ดีและดังนั้นลูกจะได้รับผลรางวัลของสิ่งนั้นในยุคทอง พ่อสอนลูกถึงวิธีที่จะกระทำการกรรมที่ดี ลูกรู้ว่าลูกจะได้รับรางวัลตามสิ่งที่ลูกได้กระทำตามศรัทธา และการทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับตัวลูก ทั้งอาณาจักรได้รับการก่อตั้งในเวลา มีอาณาจักรของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป นี่คือการปกครองของประชาชนโดยประชาชน นี่เป็นการปกครองโดยกลุ่มคน มีกลุ่มที่แตกต่างกันมากมาย มิฉะนั้นก็จะมีเพียงห้าคนเป็นตัวแทนของคณะกรรมการ ที่นี้มีชุมชนมากมาย พวกเขาอยู่ที่นี้ในวันนี้และจากไปในวันพรุ่งนี้ วันนี้บางคนเป็นรัฐมนตรีและในวันพรุ่งนี้พวกเขาจะถูกโยนออกไปจากตำแหน่งนั้น พวกเขาทำข้อตกลงแล้วก็ยกเลิก นั่นคืออาณาจักรชั่วคราว พวกเขาไม่ได้ใช้เวลาที่จะทำให้ใครบางคนพ้นจากบัลลังก์ โลกนั้นใหญ่โตมาก ลูกได้ยินสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากหนังสือพิมพ์ ไม่มีใครสามารถอ่านหนังสือพิมพ์ได้มากมาย ลูกไม่ต้องการข่าวของโลกนี้ ลูกรู้ว่าทุกสิ่งของโลกนี้รวมทั้งร่างกายของลูกจะถูกทำลาย บาบาพูดว่า เพียงแต่จดจำพ่อแล้วลูกจะมาหาพ่อ หลังจากความตาย ดวงวิญญานจะได้นิมิตของทุกสิ่ง บางครั้ง หลังจากออกจากร่างของเขา ดวงวิญญานก็เร่ร่อนไปทั่ว เขาสามารถชำระสะสางบัญชีของเขาในเวลานั้นเช่นกัน เขาได้นิมิตของทุกสิ่ง ดวงวิญญานได้นิมิตอยู่ภายใน เขาทุกขุทธานกับการกระทำของเขาและสำนึกผิดเสียใจเป็นอย่างยิ่งที่ฉันได้ทำสิ่งนั้นโดยไม่จำเป็น มีการสำนึกผิดและเสียใจ บางคนเป็นนักโทษหรือคนคุก และพวกเขาพูดว่าอย่างน้อยเราก็คouldได้รับอาหารในคุก นั่นหมายความว่าวัตถุประสงค์ของเขาก็เพียงเพื่อการรับประทาน พวกเขาไม่ได้ใส่ใจเกี่ยวกับเกียรติของเขาเลย ลูกไม่มีความยากลำบากใด ลูกเป็นของพ่อดังนั้นลูกต้องทำตามศรัทธาของพ่อ ไม่ใช่ว่าพ่อจะเป็นเหตุของความทุกข์แก่ผู้ใด พ่อคือผู้ประทานความ

สุข ลูกที่เชื่อฟังจะพูดว่า บาบ่า การกำหนดใดก็ตามที่ท่านให้ ฉันนั่งกับท่านเท่านั้น สิ่งนี้ได้รับการจดจำถึงชีพบาบา บัคกิ
ราช (พาหนะที่โชคดี) และวันนั้นโด่งดัง มีการเขียนไว้ว่าโทษของความรู้ถูกวางไว้บนผู้เป็นแม่ ดังนั้นพวกเขาจึงแสดงให้เห็นว่าตัวเมีย พวกเขาได้สร้างเรื่องราวมากมาย ไม่มีใครในโลกนี้มีสุขภาพที่ดีเสมอ มีโรคภัยมากมายหลายชนิด ไม่มีโรค
ภัยใดๆหรือการตายก่อนเวลาอันควรที่นั่น พวกเขามีนิมิตในเวลาที่ถูกต้อง คนที่มีอายุมากมีความสุข นั่นคือเมื่อพวกเขา
แก่ชรา พวกเขาจะละร่างกายของเขาในความสุข พวกเขามีนิมิตว่าพวกเขาจะไปและกลายเป็นเด็กเล็กๆ ในเวลานั้นแม้แต่
ลูกที่อายุน้อยกว่าก็มีความสุขที่ลูกจะละร่างกายของลูกและไปเป็นเจ้าชาย ไม่ว่าลูกเป็นเด็กหรือคนแก่ทุกคนต้องตาย ดัง
นั้นลูกทั้งหมดควรจะมี ความซาบซึ้งที่ลูกจะไปและกลายเป็นเจ้าชาย ลูกจะกลายเป็นสิ่งนั้นอย่างแน่นอนเมื่อลูกทำงานรับ
ใช้ ลูกควรจะมีความสุขว่าเวลานี้ลูกจะละร่างเก่าของลูกและไปหาบาบาแล้วบาบาจะส่งลูกไปสวรรค์ ลูกควรทำงานรับใช้
ลูกเคยได้ยินเพลงนี้ กฤษณะไม่ใช่ผู้ที่มิขลุ่ย ผู้คนมากมายมิขลุ่ย พวกเขาเป่าขลุ่ยได้ดีมาก ไม่มีเรื่องของการขลุ่ยในสิ่งนี้ ลูก
พูดว่าเพียงพอผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ศรีมัท ศรีกฤษณะไม่ได้มีความรู้ นี้ เขาไม่มีความรู้หรือโยคะที่ง่ายตายนี้ในตัวเขา เขาไม่
ได้สอนราชาโยคะ เขาศึกษาราชโยคะจากพ่อ นี่คือนั่นที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น จนกว่าบางคนกลายเป็นเด็ก เขาจะไม่สามารถ
เข้าใจและนี่เป็นเรื่องของการทำตามศรีมัท ลูกไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงด้วยการทำตามการกำหนดของ
ลูกเอง ผู้ที่รู้จักพ่อจะให้คำแนะนำของพ่อแก่ผู้อื่น ลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อและสิ่งสร้างของท่าน หากลูกไม่ให้คำ
แนะนำของพ่อแก่ผู้อื่น นั่นก็หมายความว่าลูกไม่รู้จักท่าน หากลูกมีความซาบซึ้งนั้นแล้วลูกก็ต้องทำให้ผู้อื่นมีความซาบซึ้ง
อ้อชะ

ถึงลูกที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่
พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตแดกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีการกระทำที่สูงส่งตามศรีมัทเสมอ อย่าได้รับอิทธิพลของการกำหนดของผู้อื่น มีความเชื่อฟังและทำตามทุกคำสั่ง หาก
ลูกไม่เข้าใจสิ่งใด จะต้องได้รับการตรวจสอบความถูกต้องอย่างแน่นอน
2. คงอยู่ในความซาบซึ้งและความสุขเสมอว่าลูกจะละร่างเก่าของลูกแล้วไปกลายเป็นเจ้าชาย คงความซาบซึ้งนี้และทำงาน
รับใช้ของพระเจ้า

พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้ทรงพลังอำนาจและรักษาเกียรติที่สูงส่งของลูกไว้อย่างสม่าเสมอและจบสิ้นปัญหาต่างๆ
ของผู้อื่น
เก็บพรนี้ไว้ในสำนึกของลูกอยู่เสมอ ฉันเป็นนายผู้ทรงพลังอำนาจผู้ที่รักษาเกียรติอันสูงส่งของฉันและผู้
ซึ่งจบสิ้นปัญหาทั้งหมดของผู้อื่นด้วยเช่นกัน ฉันไม่อ่อนแอ ฉันนั่งอยู่บนที่นั่งที่มีเกียรติอันสูงส่งของฉัน ผู้
ที่นั่งอยู่บนบัลลังก์อมตะ บนบัลลังก์หัวใจของพ่อและผู้รักษาเกียรติที่สูงส่งของพวกเขาไว้จะไม่มีวันกลับ
มาทุกชั่วหมเ้มกระทั้งในความฝัน ไม่ว่าใครจะพยายามทำให้ลูกเป็นทุกข์มากแค่ไหน ลูกจะรักษาเกียรติที่
สูงส่งของลูกไว้อยู่เสมอ

คติพจน์: คงความเคารพตนเองของลูกไว้อย่างสม่าเสมอและลูกจะได้รับความเคารพจากทุกคนเสมอ

*** โอม ชานติ ***